

Պարույր Սևակ

Իմ կտակը 7

Եթե ուզում ես հորըդ հասկանալ
Ու լինել նրա հարազատ որդին՝
Մոռացի՛ր ընդմիշտ,
Թե կա քերթություն,
Թե կա դպրություն,
Գրականություն:
Կա կյա՛նք,
Կա լեզո՛ւ,
Եվ պիտի, տղա՛ս,
Նաև խոսելու ցանկություն լինի,
Բայց մի ցանկություն՝
Որ անխուսափ է՝
Չոր խմելու պես,
Անատարկելի՝
Որպես հրաման,
Անխուսափելի՝
Ինչպես լինում է
Մազի բուսնումը,
Աճը եղունգի:

20.XII.1959թ.

Թիֆլիս